

men man kunde jo tage Bogø med. Jeg er imidlertid ikke lokaliseret der, og jeg veed derfor ikke, hvorledes Grundene i Farvandet er; hvis der f. Ex. var Steenreoler, som gik langt ud i Søen, vilde det udgjøre en meget naturlig Befæftning fra Søfiden, som let kunde fuldstændiggjøres. Det ærede Medlem fremkom imidlertid ikke med noget Forslag om at befæste Nøen eller Bogø eller noget andet Sted. Jeg tror, at f. Ex. Hindsgaavl paa Nøen kunde være egnet til en faaadan Fæstning, ifjøndt jeg heller ikke er lokaliseret der og ikke veed, hvorledes Grundene ere, men nok er det, at et Tilflugtssted maa vi have, thi en lille Magt som vi maa jo altid være belavet paa at trække sig tilbage, naar Dvermagten kommer. Jeg har selv prøvet det to Gange, faaledes ved Slesvig og den 7de Mai 1849 ved Gudstj, hvorfra vi maatte trække os tilbage indenfor Fredericias Volbe. Ogfaa i sidste Krig traf det sig jo flere Gange, at man maatte trække sig tilbage. Imidlertid mener jeg, at det, som Stillingen nu er, er klogest at lade Fæstningerne være indtil videre. — Kanonerne til „Helgoland“ vil jeg stemme for, da Skibet engang er bevilget, ifjøndt jeg stemte imod Bevilgingen, da den forelaa. Jeg er forpørig af den Mening, at smaa Laarnstibe ere meget mere hensigtsmæssige end et Stib med Kasematter; thi jeg tror snarere, man skyder gennem Kasematter med de store Plader end gennem de runde Laarne, hvor Skudbet ikke virker, uden naar det træffer lige paa. Der var ogsaa et Medlem af Landstinget, en forhenværende Marineminister, der for en 3—4 Aar siden udtalte: Vi bygge Pantserstibe, som komme til at staa fast, uden at vi kunne røre os med dem. Han troede, det var rigtigt at have smaa Pantserstibe som det mest Hensigtsmæssige for os, og han gjorde opmærksom paa, at da David skulde kæmpe med Goliath, vilde han ikke have en Sabel lige saa lang, tung og skarp som Goliath, men han brugte sit vante Baaben, og dermed slog han Kjempen. Vi maa ogsaa sørge for at bruge de Baaben, der passe bedst for os, og jeg tror derfor, at „Lindormen“ og „Gorm“ ere mere tjenlige for os end „Helgoland“ med sine Kasematter.

Formanden (Erabbe): Jeg skal meddele, at den høitærede Conseilpræsident er forhindret fra at være tilstede her i Aften. Det er sagt mig, at der fra den høitærede Conseilpræsidents Side ikke er Noget til Hinder for, at Behandlingen desuagtet fortsættes. Imidlertid vil jeg under disse Forhold ikke anse det for rigtigt at slutte Forhandlingerne i Aften.

Thorup: Jeg skal ikke følge den ærede sidste Taler med Hensyn til hans store Forsvarsplan, som han udviklede for os. Jeg er ikke i Stand til at følge ham deri, lige saa lidt som jeg skal følge ham med Hensyn til Skolelærerne.

Jeg skal villig indrømme det ærede Medlem, at den Maade, som er fulgt ved dette Finantslovsforslag med Hensyn til Skolelærernes Lønning, ingenlunde efter min Mening er den heldigste; men under de nuværende Forhold og i den Erkjendelse, at Skolelærerne ere daarlig aflagte, gaar jeg med dertil, indtil vi kunne naae en Omordning af vort Skolevæsen, hvortil vi i høi Grad trænge. Jeg beklager derfor i høi Grad, at Thinget og Regjeringen, eller rettere sagt Rigsdagen og Regjeringen, ikke have kunnet blive enige om en faaadan Reform. I det Hele taget skal jeg udtale lige over for de Vædringsforslag, som her foreligge, at jeg, dersom vi levede under normale Forhold, paa visse Punkter hellere havde ønsket at se Forholdet ordnet ved særlig Lov fremfor ved Finantsloven, og jeg gaar kun med dertil, fordi vi ikke leve under regelmæssige Forhold. — Det, der egentlig foranledigede mig til at begjære Ordet, var de varme Udtalelser, vi i Formiddagsmødet hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Det ærede Medlem udtalte, at dette Thing var Skyld i den Krise, vi nu ere naaede til, og bevrte derefter vor Fællesudtalelse fra 1870, hvorfra han vilde bevise, at vi for at hævede denne Udtalelse vare gaaede fra den ene Yderlighed til den anden. Han nævnte faaledes, at vi havde gjort Forsøg paa at negte Finantsloven, og det er for saa vidt meget rigtigt, men det maa dog siges om dette Thing, at det som Helhed ikke vilde gaa med dertil. At vi i sin Tid negtede Finantsloven er meget rigtigt, men det skete paa en Tid, da Statsmaskineriet ikke kunde gaa i Staa derved, og det skete kun for at fremtvinge en Opløsning, saa at vi kunde komme til at se, om vore Vælgere vare med os. Jeg tror faaledes, at den Udtalelse, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) kom med, at vi vilde tvinge vor Billie igjennem til Trods for Regjeringen for selv at komme til Magten, var uberettiget. Hvad vi have kæmpet for, er, at vore Anstuelser kunde vinde Anerkjendelse og Agtelse, faaledes at Regjeringen tog Hensyn til dem. Naar det ærede Medlem dernæst mente, at det skulde være noget Ulovligt eller Urigtigt at negte Finantsloven, erkjender jeg ikke dette, lige saa lidt som jeg erkjender Rigthigheden af det ærede Medlems Udtalelse om, at den Finantslov, vi vedtog ved 3die Behandling, og som nu sandsynligvis atter vedtages her ved 4de Behandling, skulde være ensbetydende med en partiel Regtelse af Finantsloven. Min Opfattelse af det Finantslovsforslag, som sandsynligvis vil blive vedtaget her ved denne Behandling, er den, at det er et brugeligt Finantslovsforslag. Jeg skal villig indrømme, at jeg fra mit Standpunkt betragter det Budget, som sandsynligvis vil blive vedtaget her, som et noget knapt tilmaalt Budget; men hvorfor er det det? Det er det paa Grund